

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Decretum. XXIII.

Qui singulis diebus ali ubi celebrare debet, nec ullo die desit.

SACERDOS qui singulis diebus in Ecclesia aliqua missæ sacræ facere debet, aliqua tñ causa ratione sibi licere putat, frequentem eam Missæ celebrationem semel in hebdomada intermittere: is ne illo intermissionis die Missæ sacrificiũ in alia Ecclesia faciat, nisi prius in locum suum Sacerdotem alium substituerit, qui id præstet, quod ipse in illa Ecclesia debet.

Decretum. XXIII.

Quomodo liceat parochi extra suam ecclesiam celebrare.

QVIBVS diebus Parochi extra parochialem suam Ecclesiam Missæ sacræ facere permissum est; in quavis Ecclesia, quæ tamen Monialium non sit, ei illis diebus Missam celebrare liceat. Sin autem certis anni temporibus munus ille suscipere voluerit Missæ sacræ in Ecclesia faciendi, vbi eo munere adstrictus non tenetur; ne eum ad id illius Ecclesiæ Rector Sacristave ante recipiat, quàm perspexerit ei licere facultate scriptis impetrata Missæ sacrificium in illa Ecclesia facere.

Decretum. XXV.

Meretrices ne intersint Missæ sacro. Sess. 22. dec. de obser. & euit. in celeb. Missæ.

CVM Tridentini Concilij decreto illud sancitum sit, vt is qui publicè & notoriè criminofus est, sacris interesse non permittatur; in eoque genere etiam sint meretrices illæ quæ se publicè prostituunt, propterea Sacerdos Missæ sacræ facturus, vbi scierit ibi publicam adesse meretricem, quæ sacris interesse velit, illam admoneat, operamq; det, vt inde se abducat: quod si noluerit, is Missæ sacræ ne inchoet.

Decretum. XXVI.

Interpretatio decreti synodi diœces. 2. de elemosina die-rum festo-rum pag. 337.

VT omnem tollamus dubitationem, quam apud aliquos ortam esse intelleximus ex Decreto vij. primæ Synodi Diœcesanæ Mediolanensis, in ea parte qua habet, quod pecunia quæ ob sacra peragenda in capsula deposita erit, illam sacrista vel Ecclesiæ Curator ijs Sacerdotibus pro rata distribuatur, qui eo die in illis ipsis Ecclesijs celebrarint: declaramus sensum illius Decreti non esse, pecuniam quæ pro elemosina oblata fuerit, totam inter eos esse diuidendam,

qui Missas aut diuina officia eo die in ipsa Ecclesia celebrauerint; sed eius curæ Præfectum elemosinam tantum inter ipsos qui celebrarint Clericos partiri debere congruentem: Atque ideo, quod de elemosina distributa supererit, apud virum idoneum deponi mandamus, vt in aliam Missarum celebrationem distribuatur, aut in alias res, quibus Missæ sacræ eodem in templo decentius peragi possit, idque Archiepiscopi arbitrato.

Decretum. XXVII.

QVI in Pascha se ad sacerdotem regularem extra Diœcesim commorantem contulerit, eiq; peccata sua confessus sit; huic tanquam inconfesso Parochus eo Paschæ tempore sacram communionem ne præbeat; nisi Sacerdotè illum ad audiendas confessiones ab Archiepiscopo, & ab eo in cuius Diœcesi moratur Episcopo, probatum esse perspexerit; idq; scriptis, quorum vnum Archiepiscopi, alterum illius Episcopi subscriptione & sigillo munitum sit.

Nemo ad confessionem extra diœcesim se conferat.

Decretum. XXVIII.

CONFESSARIVS, sceminarũ agrotantium confessiones, cuiuscũq; illæ fuerint ætatis, ne audiat ostio cubiculi, vbi illæ decumbunt, penitus clauso.

Agrotantiũ mulierũ confessiones ne audiatur ostio clauso.

Decretum. XXIX.

PASCHÆ tempore quot confessarios sacerdotes parochus in audiendis confessionibus adiutores sibi necessarios esse iudicauerit; totidem sibi ad illum sacræ ministerium adiuvandum adiungere vetitum non sit, modò ij ad tale munus idonei ante probati sint.

Paschæ tempore quales liceat parochi sibi ad audiendas confessiones sacerdotes adiungere.

Decretum. XXX.

PAROCHVS, cui ad eam gerendam Sacerdos alius coadiutor datus est, ea etiam adiuncta facultate, vt Parochiæ suæ incolas in matrimonium coniungere possit; eius nomen, cognomen, patriam in matrimoniorum librum referat, notato præterea die, mense, & anno, quo is adiunctus est: quæ præterea auctoritas celebrandi nuptias, vel ab Archiepiscopo, vel à se concessa eidem erit, eam itidem eo libro describat.

Coadiutor ad matrimonium celebranda in librum referatur.

Decre-